

РЕШЕНИЕ

№ 799

гр. София, 15.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 11-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на девети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Д Л Д

при участието на секретаря А И И
като разгледа докладваното от Д Л Д Административно наказателно дело № 20241110200599 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл. 59-63 ЗАНН

Образувано е по жалба на против Наказателно постановление № 739130-F740517/17.11.2023 г., издадено от началник на отдел ОД - София при Д“ОД“ в ГД-„ФК“ на НАП, с което, на основание чл. 185, ал. 2 вр. ал. 1 ЗДДС, на жалбоподателя била наложена имуществена санкция, в размер на 600 лева за нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба Н-18/13.12.2006 г. на МФ вр. чл. 118, ал. 4 ЗДДС.

НП е обжалвано от санкционираното лице, в срока по чл. 59, ал. 2 ЗАНН. В жалбата си оспорва наказателното постановление. Навеждат се доводи за процесуални нарушения (липса на реквизити на НП – общо възражение, без конкретизация) и за липса на състав на нарушение. Моли се за отмяна на атакуваното НП.

В съдебно заседание жалбоподателят, нередовно призван, не изпраща представител и не взема становище.

Административнонаказващият орган оспорва жалбата. Предлага наказателното постановление да бъде потвърдено. Претендира разноси.

Съдът, като съобрази изложените от страните доводи и възражения и служебно провери законосъобразността и правилността на обжалваното наказателно постановление, с оглед изискванията на чл. 314 НПК вр. чл. 84 ЗАНН, намира за установено от фактическа страна следното:

На 19.10.2023 г., в 10:25 ч., била извършена проверка на търговски обект – заведение за бързо хранене (дюнержийница), находящ се в гр. и стопанисван от дружеството-жалбоподател.

Установило се, че търговският обект е оборудван с работещо и регистрирано в НАП устройство с фискална памет, модел „Tremol“ с ИН на Ф....., което към момента на проверката

било в работен режим и притежавало функциите „служебно въведени“ и „служебно изведени“ суми. При отпечатване на междинен отчет г., разчетената наличност възлизала на 00,00 лв. В касата била установена фактическа наличност от 30,00 лв. Разликата не била отразена, като служебно въведена.

Гореописаната фактическа обстановка се установява след анализ на събраните по делото доказателства и доказателствени средства за тяхното установяване: показания на свидетеля Б. Г; АУАН; НП; протокол за проверка; опис на средства в каса; декларации; дневен отчет; клен отчет; заповед за компетентност.

За всички посочени по-горе в настоящото изложение обстоятелства доказателствената съвкупност е еднопосочна и, при отсъствие на противоречащи си доказателства, *per argumentum a contrario* от разпоредбата на чл. 305, ал. 3 НПК, подробен доказателствен анализ се явява ненужен. Закрепената в АУАН и НП фактическа обстановка не просто се подкрепя от показанията на актосъставителя, но, на практика, не се оспорва и от самия жалбоподател, който навежда доводи по приложението на материалния и процесуалния закон.

Въз основа на гореустановената фактическа обстановка настоящият състав прави следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата

Същата е процесуално допустима, доколкото е подадена от надлежно легитимирана страна – наказаното физическо лице, в преклузивния срок по чл. 59, ал. 2 ЗАНН, както и срещу подлежащо на обжалване НП. С оглед на това жалбата е породила присъщия ѝ суспензивен (спира изпълнението на НП) и деволутивен (сезиращ съда) ефект.

По приложението на процесуалния закон

При разглеждане на дела по оспорени наказателни постановления районният съд е винаги инстанция по същество – чл. 63, ал. 1 ЗАНН. Това означава, че съдът следва да провери законосъобразността на постановлението, т. е. дали правилно са приложени процесуалният и материалният закони, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – аргумент от чл. 314, ал. 1 НПК вр. чл. 84 ЗАНН. В изпълнение на това си правомощие, съдът служебно (чл. 13, чл. 107, ал. 2 и чл. 313-314 НПК вр. чл. 84 от ЗАНН) констатира, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи; в предвидената от закона писмена форма и съдържание – чл. 42 и чл. 57 ЗАНН, както и при спазване на предвидения за това процесуален ред.

Налице е и редовна процедура по връчването на АУАН на жалбоподателя. НП също е връчено надлежно на санкционираното лице, но и по правило това обстоятелство има отношение единствено към началото на преклузивния срок по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, но не и към законосъобразността на неговото издаване, което хронологически предхожда връчването му.

Същевременно, и АУАН, и НП съдържат твърдения за всички обстоятелства, попадащи в предмета на доказване, поради доколкото и направеното възражение е максимално обобщено, това позволява също толкова обобщен отговор. Липсата на посочване на субективна страна е лесно обяснима, доколкото се касае за отговорност на юридическо лице, която има обективен, безвиновен характер.

По приложението на материалния закон

В хода на настоящото производство се установи, че на 19.10.2023 г. в търговски обект, стопанисван от дружеството-жалбоподател, оборудван с работещо устройство с фискална памет, фактическата наличност е надвишавала разчетената, без разликата да е отразена, като служебно

въведена в наличното работещо фискално устройство, притежаващо тази функция.

Нарушението е формално и е довършено с факта на фактическа разлика между двете наличности, която не е отразена по надлежния ред. Същевременно, касае се за ангажиране на административнонаказателна отговорност на юридическо лице, поради което и обсъждането на въпроса за вината е неуместно.

Съдът приема, че неизпълненото задължение на жалбоподателя към държавата не представлява маловажен случай, по смисъла на чл. 28 ЗАНН – такъв, при който извършеното административно нарушение, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи отговорността обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност, в сравнение с обикновените случаи на административно нарушение от съответния вид (субсидиарното приложение на Наказателния кодекс касае само посочените в чл. 11 ЗАНН въпроси, поради което дефинитивната норма на чл. 93, т. 9 НК следва да бъде приложена в административнонаказателното производство по *analogia legis*, с оглед наличието на празнота в ЗАНН; вж. и ТР № 1/12.12.2007 г. по т. н. д. № 1/2007 г., ОСНК на ВКС). По тази причина наказаното лице не следва да бъде освободено от административнонаказателна отговорност. Това преди всичко е така, тъй като, с оглед на доктриналната класификация на правонарушенията, в зависимост от изискването за настъпване на определени общественоопасни последици за съставомерността на деянието, процесното такова следва да се отнесе към т. нар. „нарушения на просто извършване” или „формални нарушения”. Същото се явява довършено със самия факт на неизпълнение на предвидените в Наредба Н-18/2006 на МФ задължения на физическите и юридическите лица, без законът да поставя изискване за настъпване на определен противоположен резултат. По този начин законодателят е въздигнал в нарушение само застрашаването на обществените отношения, предмет на закрила, без да е необходимо от това да са настъпили вреди (имуществени или неимуществени). Разбира се, приложението на чл. 28 ЗАНН (а това се отнася и за чл. 9, ал. 2 НК вр. чл. 11 ЗАНН) не е изключено и при формалните административни нарушения, но преценката следва да бъде направена не с оглед наличието или не на вредни последици, а на степента, с която формалното нарушение е застрашило обществените отношения. В конкретния случай, неизпълненото задължение на дружеството-жалбоподател е застрашило обществените отношения, свързани с надлежното отразяване на постъпления от търговска дейност, т. е. касае съществена част от дейността на търговеца, като инкриминираната сума не носи признаците на малозначителност, поради което следва да се приеме, че обществената опасност на този пропуск се отличава с достатъчен интензитет, за да се приеме, че същото следва да се санкционира по административен ред, а не представлява маловажен случай.

По размера на имуществената санкция

Съгласно нормата на чл. 185, ал. 2 вр. ал. 1 ЗДДС (редакция към ДВ 66/2023 г., съобразно инкриминираната дата), на лице, което извърши или допусне извършването на нарушение по чл. 118 или на нормативен акт по неговото прилагане, се налага глоба - за физическите лица, които не са търговци, в размер от 300 до 1000 лв., или имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 3000 до 10 000 лв, а когато нарушението не води до неотразяване на приходи, се налагат санкциите по ал. 1 - за физическите лица, които не са търговци, в размер от 100 до 500 лв., или имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 500 до 2 000 лв. Според настоящия съдебен състав, предвид липсата на данни за други установени нарушения (предходни или в хода на процесната проверка), отнесено и към размера на инкриминираната разлика (30 лв.), незаконосъобразно размерът на

санкцията е бил определен над минималния и се дължи ревизия, в коментираната насока.

По разноските

Независимо от изхода на производството пред настоящата съдебна инстанция, липсва претенция за присъждане на разноски, както и доказателства за такива, поради което и съдът не дължи произнасяне.

По изложените съображения съдът приема, че НП е частично законосъобразно и следва да бъде ревизирано, по отношение на размера на санкцията.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 1 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 739130-F740517/17.11.2023 г., издадено от началник на отдел ОД - София при Д“ОД“ в ГД-„ФК“ на НАП, с което, на основание чл. 185, ал. 2 вр. ал. 1 ЗДДС, на „..... била наложена имуществена санкция, за нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба Н-18/13.12.2006 г. на МФ вр. чл. 118, ал. 4 ЗДДС в санкционната му част, като **НАМАЛЯВА** размера на санкцията от 600 лева на 500 лева.

ПОТВЪРЖДАВА атакуваното наказателно постановление, в останалата му част.

Решението може да се обжалва с касационна жалба, по реда на АПК, чрез Софийски районен съд пред Административен съд – София-град, в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____